

ודאי הפרישו ממנה].

ואין אומרים וודאי לא עשרוה, שהרי לא נגמרה מלאכתה למעשר, כי יש רבים שמעשרים קודם גמר מלאכה, ולכן אין זה טבל ודאי אלא דמאי.

המחליף פירות עם חבירו

המחליף פירות עם חבירו, כל אחד במה שמקבל, נחשב הוא כלוקח.

לדעת תנא קמא בברייתא – מאחר שנחשב הוא כלוקח, נקבע מה שלקח למעשר, ואסור לאכול ממנו אפילו אכילת עראי, ואפילו כשלקח תאנים לעשות מהם קציעות, שלא נגמרה מלאכתו. כי לדעת התנא הזה, המקח קובע למעשר, גם דבר שלא נגמרה מלאכתו.

ולדעת רבי יהודה – הלוקח לאכילה נחשב לוקח דבר שנגמרה מלאכתו, ולכן המקח קובע אותו למעשר, שלא לאכול ממנו אפילו אכילת עראי עד שיעשר. אבל הלוקח לעשות קציעות, מאחר שלא נגמרה מלאכתו, לא נקבע למעשר, ואוכל ממנו עראי בלא לעשר. כי לדעת רבי יהודה, אין המקח קובע למעשר, אלא דבר שנגמרה מלאכתו למעשר.

סליק פרק המביא